

Izveštaj sa akcije – jezera Zelengore

Prethodnog vikenda (30.08.-02.09.) u organizaciji PK "Greben" održana je dugo očekivana akcija "Jezera Zelengore". U petak je iz Mladenovca put Bosne i Hercegovine krenulo 16 planinara, od kojih dvanaest članova PK "Greben", tri člana PK "Čelik" iz Smedereva i jedan član PD "Bukulja" iz Aranđelovca. Uz kratke usputne pauze u večernjim časovima stižemo do smeštaja u selu Vrbnica. U subotu na stazu krećemo oko 8h i ubrzo stižemo do prvog odredišta, Crnog jezera, gde uživamo u pejzažu i dopunjavamo zalihe vode za nastavak dugog i toplog dana. Nastavljamo kraćom šetnjom kroz šumu do drugog, Bijelog jezera gde pravimo kratku pauzu za odmor uz degustaciju šumskih borovnica. Krećući se nešto strmijim terenom dolazimo do poznatog planinskog prevoja "Ljubin grob", jednog od mesta gde su se vodile borbe tokom bitke na Sutjesci. Do Orlovačkog jezera, poslednjeg na današnjoj ruti, stižemo preko grebena i kotlina, susrećući se sa stanovnicima ove prelepe planine, kravama i jednom šarkom koja nije promakla oštrom oku našeg Branka. Na jezeru smo napravili nešto dužu pauzu za ručak, dopunjavanje vode i uživanje. U nastavku staze nas je ljubazno sačekao nešto jači uspon uz poneki zvuk grmljavine u daljini i slabu kišu. Polako stižemo do stećaka, odakle nam se pruža predivan pogled na okolne vrhove i konje koje tamo srećemo. U smiraj dana, sa prvim naznakama zalaska sunca lagano se spuštamo do Pašine poljane i odlazimo nazad u smeštaj. Prešli smo oko 25km. Večeramo i umorniji deo ekipe odlazi na spavanje, a orniji ostaju na druženju sa domaćinima. Drugog dana, uz prve zrake sunca polazimo ka jednom od omiljenih nam, planinarskom domu "Volujak". Deo ekipe odlučuje da dan provede relaksirajući se, a ostatak kreće na stazu nešto pre 9h. Glavno odredište- vrh Kuk. Danas su nam društvo iz kraja bili poljski miševi i slepići. Prvi deo staze vodio je ka

Stabanjskom jezeru (obišli smo jedno od dva postojeća), preko napuštenih katuna, uz smenjivanje šume i krša. Do samog jezera smo stigli spuštajući se u šumu, kroz granje, preko lišća i kamenja. Na jezeru smo napravili pauzu i nazad krenuli istim putem. Vodom smo se snabdeli iz šumskog potoka. Nastavili smo po veoma visokoj i gustoj travi, po strmom terenu, do grebena. Sunce je sve jače grejalo, što nam je već vidno umornima otežavalo kretanje. U jednom momentu Branko nas je obavestio da vrh nije tamo gde mislimo (iza druge livade) i pokazao negde ka Lebršniku □ ali nas je par članova ekipe ipak razuverilo, tako da smo dobili dodatnu motivaciju i na vrh (1817m^{nv}) smo stigli nasmejani i poprilično gladni. Nakon ručka, borbe sa rojem letećih mrava, zajedničkog fotografisanja i uživanja u pogledu na Volujak, Lebršnik, Bioč i u daljini Durmitor, uspešno smo se spustili (nas osmoro) do planinarskog doma. Prešli smo 20km. Ubrzo smo krenuli kući uz neizostavnu posetu Višegradu i u Mladenovac smo stigli u ponedeljak u ranim jutarnjim časovima. Ova akcija je samo još jedna u nizu uspešno realizovanih. Učestvovala su različite generacije različite fizičke spremnosti iz tri različita planinarska kluba. Ja ću je se zauvek sećati pre svega po nestvarnoj prirodi, pomeranju sopstvenih granica, lepom druženju, solidarnosti i međusobnom ohrabrivanju i pomaganju kad god i kome god je pomoć bila potrebna. A to je ono što jedan klub (i prijateljske klubove koji su nam se pridružili) osim popetih vrhova i dostignutih visina čini još većim.

Angelina Jeremić